हे लोका इह युष्माकम् उपर्य् अद्य पतिष्यति
सर्वसंहारिणी मारी, तद् एत शरणं हरिं । 178
श्रुत्वा 'एतां गगणाद् वाणीं भीताः सर्वे ऽपि तत्र ते
माथुरा देवम् आश्रित्य तस्थुः स्वस्त्ययनादृताः । 179
सो ऽपि व्योम्नो ऽवतीर्य 'एव लोहजङ्घो व्यचालयत्,
तस्थाव् अदृष्टस् तन्मध्ये देववेशं निवार्य तं । 180
अद्य 'अपि न 'आगतो देवो, न च स्वर्गम् अहं गता,
इति च स्तम्भपृष्ठस्था कुट्टन्य् एवम् अचिन्तयत् । 181
अक्षमा 'एव 'उपरि स्थातुं श्रावयन्ती जनान् अधः,
हा हा 'अहं पतिता 'अस्मि 'इति सा चक्रन्द च बिभ्यती । 182
तच् छ्रुत्वा, पतिता सा 'इयं मारी 'इत्य् आशंक्य च 'आकुलाः,
'देवि मा मा पत 'इत्य् ऊचुस् ते देवाग्रगता जनाः । 183
ततः सबालवृद्धास् ते माथुरास् तां विभावरीं
मारीपातभयोद्भ्रान्ताः कथमप्य् अत्यवाहयन् । 184
प्रातश् च दृष्ट्वा स्तम्भस्थां कुट्टनीं तां तथाविधां
प्रत्यभिज्ञातवान् सर्वः पौरलोकः सराजकः । 185
अतिक्रान्तभये जाते जातहास्ये ऽखिले जने
आययौ श्रुतवृत्तान्ता तत्र द्रुपिणिका 'अथ सा । 186
सा च दृष्ट्वा सवैलक्ष्या स्तम्भाग्राज् जननीं निजां
ताम् अवातारयत् सद्यस् तत्रस्थैस् तैर् जनैः सह । 187

Digitized by Google